Търново

С Г Н
Градски
архив
ф.
оп.
№
Инв. 774

очи ти, ръце дръжт ни очи ка
ни са стопили сърце-то. еще ме
дитъ, еще са изпратъ, и бъдъ т
ръ Търново че ограничвай гледа
бъ са сърце-то си. Не, не, на
валъ сънъ гъ, искалъ да ги навъ
валъ, но чъ-то на докарватъ (навъ
датъ) на пагубъ и какъ-то виждъ а
днесъ за днесъ ~~отъ~~ пръзъ прозоре
тъ? Гледатъ тъмно-то поле
дитъ сяне-то, гледай, света-то
гледатъ тъмнатъ, гледатъ ни
нивата и западна-та страна
Картала гледатъ и не са на
рядитъ по редъ прозорци. Не пъ
~~задвижи методический чаръ~~
истрона конъ, пръскърдитъ, ста
ни, ръ-те, пронесъ сърцъ, окъ
ница стъпенцъ, изъвика, сиромаш
ки Бъзадъ, сапенчи, хаджъ
ни Бъзадъ Кадинки и пред
~~задвижи методический чаръ~~
и шумнякъ на ~~женскъ~~. Не фру
и добре най! Харманоте сапа
но, света-та гора черноносци
на нъ-та очи надъ, конъ на
~~погледъ~~ са стрели и що да ви
дишъ! Не съ сини-те сукмен
~~бъленки~~ ни бъ-ръ ръкавни-те
ни коруци, не съ отъ студъ
и сълнце отъ-ръ-ни-те коли
бъ-реки лицъ, нъ-то писано с
ни сокъй нъ-то нахранъ-то сам
ораове, но съ. но съ ~~бъ~~ни-те, ни
дки-те, чистоплъ-те черно
ки съ бъдъ-ве-прянъ-та ориз
ниъ, съ пламенъ поъ
съ сладка-ръ-ка, съ вкъ-ръ-ръ ориз
ще са ~~мъ~~
ни, съ цвъ-ръ-ръ коруци, го-поъ
ни. Ръ-ни мои пъ-ръ-ови-ен
изъ-ка-ръ-ръ.
Знаехте ли ви Кога-то, Кога-то пъ
зъ-ръ-хте ~~сте~~ пръ-ръ и пекъ и хобъ-хо
ве едъ-ръ-ръ и зимъ и лятъ знае
хте ли дъ-ръ-ръ-ръ-ръ ~~ръ~~ вни
Кога-то ~~Вий~~ ~~ще~~ посадъ ще пръ

Андреевъ Канонъ

черкна ръка сърцъ да ни бъ-ръ
черкна сръце и сръцъ!